

Een lied of gedicht voor jou

Aan een klein meisje

Annie M.G. Schmidt

Dit is een land waar grote mensen wonen.
Je hoeft er nog niet in: het is er boos.
Er zijn geen feeën meer, er zijn hormonen.
En altijd is er weer wat anders loos.

En in dit land zijn alle avonturen.
Hetzelfde, van een man en van een vrouw.
En achter elke muur zijn andere muren.
En nooit een eenhoorn of een bietebauw.

En alle dingen hebben hier twee kanten.
En alle teddyberen zijn hier dood.
En boze stukken staan in boze kranten.
En dat doen boze mannen voor hun brood.

Een bos is hier alleen maar een boel bomen.
En de soldaten zijn niet meer van tin.
Dit is een land waar grote mensen wonen.
Wees maar niet bang. Je hoeft er nog niet in.

Opdracht

Lees het gedicht eerst voor jezelf. Daarna leest iedereen in je groepje een strofe hardop voor. Na elke strofe bespreken jullie het in je groepje aan de hand van onderstaande vragen:

- Welke woorden kennen jullie niet?
- Kun je in je eigen woorden navertellen wat je gelezen hebt?
- Wat zou Annie M.G. Schmidt met dit stukje gedicht willen vertellen?

Begrippenlijstje

- *Hormonen*: dit zijn stoffen die in bepaalde klieren in het lichaam worden gevormd. Ze zijn erg belangrijk bij het besturen van allerlei processen in je lichaam. Ze hebben ook invloed op je gevoel, en op je lichaam. Je kunt er bijvoorbeeld puistjes van krijgen in de puberteit.
- *Er is iets loos*: er is iets aan de hand.

Werkblad – Literatuur, Identiteit, Groep 7-8

- *Een bieteboom*: een bullebak, een spook in het hoofd van een kind.
- *Soldaten van tin*: tin is een metaal waar vroeger speelgoed soldaatjes van werden gemaakt.

Annie M.G. Schmidt

De schrijfster Annie M.G. Schmidt ken je vast wel van boeken zoals *Pluk van de Petteflet* en *Minoes*, of van het venster in de [canon van Nederland](#).

Oorlogswinter

Tekst: Hans Dorrestijn, muziek: Harry Bannink

Vader, je bracht mij toen naar Friesland
Winter van vierenveertig
D'r lag sneeuw, 't was koud
Banden van hout
Gladde weg vol met kuilen
Na een kwartier ging ik huilen
En ik zeurde om brood
't Was hongersnood

Vader, je kwam langs een controle
Ik was bang voor de Duitsers
Die zo tegen je schreeuwden
Maar je mocht door
Klopte toen bij een boer aan
Tevergeefs bij een boer aan
Hebt een slaappleats gezocht
't Was hongertocht

Vader, we sliepen in schuren
En de tocht bleef maar duren
Tot je in Oosterwolde
Dan afscheid nam
Je bent zelf terug gereden
Hebt weer honger geleden
Je was zwaar ondervoed
Je had heldenmoed

Werkblad – Literatuur, Identiteit, Groep 7-8

Vader, ik kreeg warmte en eten
Was die reis zo vergeten
En de kou ging voorbij
't Werd groen in de wei
Ik zat op vrede te wachten
't Kwam niet in mijn gedachten
Dat je me nooit meer zou halen
Je hebt me enkel gebracht

